

Psalm 4: *Cum invocarem.*

(Voor de koorleider, bij snarenspeel,
een musiceerstuk v. David.)

*In vrede tezaam leg ik mij neer en slaap in,
want gij, Ene, alleen,
biedt mij
een veilige zetel!*

Maanloos. De nacht
zelf is de deken. Wolken
als grijze lakens langs een
onbereikbare hemel. Ik slaap.

Waar ben ik? Niet hier.
Onbewust van mijn slapende
naaste. Niet bedacht op
onheil of heil. Ondankbaar noch
dankbaar.

Rustend. Misschien ondenkbare
gedachten dromend. Langzaam
wegdeinend als een
onbestuurde boot. Oneindig.
Voor alles verloren in
een leegte.

Herboren ontwakend.